

τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων πάλιν εἶνε ἐλάχιστον, ὡς ἀντιπροσ-
ωπεῖον μόνον ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ ὅλου προϋπολο-
γισμοῦ, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ καὶ μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομίαν
εἰς καυσόξυλα, ὁ ὅλος λογισμὸς ἀυξάνεται ὑπὲρ τὸ δέον καὶ
μάλιστα ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων ἢ τόπων, οὓς ἐπισκέ-
πτονται πολλοὶ ξένοι.

Αἱ κυρίως οἰκιακαὶ δαπάναι ἦτοι αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ
δέον νὰ μὴ ᾔνε ὀλιγώτεροι τῶν 8 καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι
τὰ $10\frac{1}{2}$ εἰκοστὰ πέμπτα. Ἐνταῦθα ὡς καὶ εἰς τὰ δύο
προηγούμενα κεφάλαια, ἀποτελοῦντα ἐν συνόλῳ πλεόν τοῦ
ἡμίσεως τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, μεγίστην σπουδαιότητα
ἔχει ἡ οἰκονομικὴ δεξιότης τῆς γυναικός, ἡ ἀκάματος αὐ-
τῆς μέριμνα ὑπὲρ τῶν μικρῶν, ἡ τάξις τῆς, ἡ καθαριότης,
ἡ φειδώ, ἡ ἐπιμέλεια καὶ νοημοσύνη τῆς. Ἐκατὸν πράγ-
ματα δύναται ἐνταῦθα πολὺ εὐκόλως νὰ οἰκονομήσῃ, ὡς
καὶ ἄλλα ἑκατὸν νὰ κατασπαταλήσῃ, χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ καλὰ
καλὰ πῶς τοῦτο συνέβη.

Τὰ ἀτομικὰ ἐξόδα τῶν συζύγων δὲν πρέπει νὰ ὑπερ-
βαίνωσι ποτὲ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτον, διὰ δὲ τὰ
ἀπρόοπτα πρέπει πάντοτε νὰ ὀρίζωνται οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν
δύο εἰκοστῶν πέμπτων. Κατα ταῦτα λοιπὸν δυνάμεθα νὰ
καταστρώσωμεν τὸν ἐξῆς προϋπολογισμόν:

Α. Οἰκιακὰ ἐξόδα

	ἐλάχιστος ὕψος	μέγιστος ὕψος
1) Ἐνοίκιον	$4\frac{1}{25}$	$5\frac{1}{25}$
2) Ἐνδύματα	3	4
3) Μισθοὶ ὑπηρεσιῶν	$0\frac{1}{2}$	1
4) Θέρμανσις καὶ φωτισμὸς	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
5) Πλυστικά	$\frac{1}{2}$	1
6) Τροφὴ	8	10
	$17\frac{1}{25}$	$22\frac{1}{25}$

	ἐλάχιστος ὕψος	μέγιστος ὕψος
	$17\frac{1}{25}$	$22\frac{1}{25}$
Β. Ἐκτακτὰ ἐξόδα		
7) Ἀτομικὰ	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$
8) Ἀπρόοπτα	$1\frac{1}{2}$	2
	$3\frac{1}{25}$	$3\frac{1}{25}$
Ἐν συνόλῳ	$20\frac{1}{25}$	$26\frac{1}{25}$

Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τούτῳ κατὰ μὲν τὸν κατώτατον
ὅρον μένει περίσσευμα $4\frac{1}{25}$, κατὰ δὲ τὸν ἀνώτατον ἔλ-
λειμα $1\frac{1}{25}$, ἐνίοτε δὲ καὶ πλεόν αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἐξευρεθῇ
λοιπὸν ἡ κατάλληλος θεραπεία τοῦ κακοῦ δὲν πρέπει αὐθαι-
ρέτως νὰ ἐξαίρεθῇ ἡ περιορισθῇ δαπάνη τις, ἀλλ' ἀφ' οὗ μετ'
ἐπιμελείας καταστρωθῇ ὁ λογισμὸς κατὰ εἰκοστὰ πέμπτα,
ὀφειλομένον βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς πείρας καὶ μετὰ πολλῆς πε-
ρισκέψεως νὰ προβῶμεν εἰς τὴν μείωσιν ἐξόδων τινῶν, χωρὶς
ὅμως ἐν ταύτῳ νὰ ζημιούται ἡ θέσις τῆς οἰκογενείας. Ἐν-
ταῦθα δὲν δυνάμεθα λεπτομερῶς νὰ ὑποδείξωμεν ὅποια δα-
πάναι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τῶν οἰκογενειῶν, πλουσιῶν,
εὐπόρων κτλ. πρέπει ν' αὐξηθῶσιν ἢ νὰ περιορισθῶσιν ἀξιο-
πρεπῶς. Ὅσῳ ὅμως πλουσιώτερος εἶνε οἶκός τις, τόσῳ πε-
ρισσότερα γίνονται καὶ τὰ ἐκτακτὰ λεγόμενα ἐξόδα, ὅσῳ
δὲ πτωχότερος, τόσῳ περισσότεραι σχετικῶς εἶνε καὶ αἱ δα-
πάναι διὰ τὰς πρώτας φυσικὰς ἀνάγκας, διὰ τὴν τροφήν.
Εἰς τὰς μεσαίας καὶ κατωτέρας τάξεως οἰκογενείας μέγα
πρόσωπον διαδραματίζει ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡλικία τῶν τέκνων,
ἡ ὑγιεία καὶ ἡ πρὸς ἐργασίαν δύναμις τῆς οἰκοδομοποιήσεως.
Εἰς ὅλας ὅμως ἐν γένει τὸ μέγιστον μέρος τῶν οἰκιακῶν
ἐξόδων τὸ διαθίεται ἡ σύζυγος, καὶ διὰ τοῦτο αἱ οἰκιακαὶ
αὐτῆς ἀρεταὶ ἐνταῦθα δύνανται πρὸ πάντων νὰ δειχθῶσι
καὶ ν' ἀναλάμψωσι πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν
προσφιλῶν αὐτῇ ὄντων.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

10. 11. HANŒON ESX2N N02N καὶ Meiner Deutschen
Leier Klänge (ἦτοι τόνοι τῆς γερμανικῆς μου λύρας) ὑπὸ Φιλίππου
Α. Οἰκονομίδου. Ἐν Βιέννῃ, 1885. Δύο τομίδια ἐκ σελίδων 62 καὶ 77.
Καὶ ἡ αὐστηροτέρα κριτικὴ ἠθέλην ἀπονεῖμει συμπαιδῶς συγχαρητήρια τῷ
ἐρασιτέχνῃ ἐκδότῃ τῶν φιλοκάλων τούτων ποιητικῶν συλλογῶν. Ἀνέκδοτοι
ἦμεν πρὸς παροχὴν ποιητικῆς δάφνης εὐχόμεθα μετὰ τοῦ ἀθορύβου Συγ-
γραφέως, ἵνα ἡ φιλοκαθῆς ἑλληνικὴ νεολαία συλλέγῃ εἰς τὸν ἀνθηρότατον
τῆς παγκοσμίου ἱστορίας κήπον πᾶν ὅ,τι συντελεστικὸν εἰς ἀξιοπροποῦς
ἤθους καὶ χαρακτῆρος διάπλασιν, πρὸς ὃν σκοπὸν ὡς νύξιος ἐξεδύθησαν καὶ
τὰ ποιητικὰ ταῦτα πονημάτια.

12. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ὑπὸ Δ.
Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ. Ἐν Λειψίᾳ, 1885. Σελ. VIII καὶ 207. Χρησιμώ-
τατον τοῖς περὶ τὴν Γερμανικὴν ἀσχολούμενοις παρέχει βοήθημα ὁ νεαρὸς
φιλόλογος, εἰς ὀλίγιστας σελίδας συμπυκνῶσας τὰ πρόσοντα διαφορῶν διεξο-
δικῶν πονημάτων καὶ δι' εὐμεθόδου ἀλληλουχίας οἰκονομήσας τό τε θεω-
ρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γερμανικῆς συντάξεως. Οὐ μόνον ἡ παν-
τελής ἑλλειψις τοιοῦτου παρ' ἡμῶν ἐγχειριδίου ἀλλὰ καὶ ἡ ὁμολογουμένη
αὐτοῦ χρησιμότης ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν θερμωτάτην τὴν σύστασιν τοῦ καλοῦ
τούτου βιβλίου.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ.

Ὅποσὴν ταχύτητα καὶ τεραστίαν δύναμιν ἔχουσι τὰ
περιρρέοντά τιν' ὕδατα δύναται τις νὰ μάθῃ ἀναγινώ-
σκων τὰς περὶ „ἀμπώτιδος καὶ παλιρροίας“ ἐκθέσεις γερμα-
νοῦ τινος καθηγητοῦ, ὅστις ἐν τινι ἐσχάτῳ ἐκδοθέντι σπου-
δαίῳ συγγράμματι του ἀφηγεῖται τὰ ἀκόλουθα δύο ἀξιο-
περίεργα φαινόμενα, ὧν τὸ μὲν φυσικῶς συνεδέετο πρὸς φο-
βερόν τι συμβᾶν τῆς φύσεως, τὸ δὲ δεικνύει ὅτι καὶ αὐτὸ
τὸ κύμα τῆς θαλάσσης δύναται νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας εἰς
τὸν ἄνθρωπον καὶ πρακτικῶς νὰ χρησιμοποιοῖται ὑπ' αὐτοῦ.

Τῇ 13. Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1868 περὶ τὴν 5^{ην} ὥραν
μ. μ. ὑψώθησαν αἰφνῆς παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Περοῦ ὡς ὑπὸ
δυνάμεως ὑποχθονίου τὰ θαλάσσια κύματα εἰς δέκα περίπου

μέτρων ὕψος· φοβερὸς σπασμὸς συνεκίνησε τὴν ἐξογκωθεῖσαν
θάλασσαν ἐπὶ στιγμὴν ἀπειλόντας νὰ καλύψῃ δι' ὑδάτων τὰς
πλησιοχώρους ἀκτὰς, — ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐγένετο πάλιν ἡρε-
μος ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Ἐν τούτοις μετὰ δώδεκα
ὥρας οἱ κάτοικοι τῶν Σανδβιχίων νήσων παρατήρησαν βιαίαν
τῆς θαλάσσης ἀνοδὸν καὶ κάθοδον, καὶ μετὰ τέσσαρας ὥρας,
περὶ τὴν 2 $\frac{1}{2}$ πρωϊνὴν ὥραν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Οὐπολου,
μιᾶς τῶν νήσων Σαμόα, ἐταράχθησαν ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ
φύλακος, κραυγάζοντος ὅτι ἡ θάλασσα ἐξήρχετο τῆς κοίτης
τῆς, καὶ ἀφ' οὗ παρήλθον ἑτεραι ἐξ ἑως ἐπτὰ ὥραι εἰς τὰ
παράλια τῆς Αὐστραλίας ἤρχισαν τὰ ὕδατα ἀσυνήθως νὰ
ἀνέρχωνται καὶ νὰ κατέρχωνται. Εἴκοσι λοιπὸν ὥρας ἐχρειά-

σθησαν τα ὑπὸ τοῦ ἐν Περσῶν σεισμοῦ προκληθέντα κύματα, ὥπως διατρεῖξωσιν ἀπόστασιν 1,800 μιλίων, ἐπειδὴ δὲ κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους ἡ ταχύτης τῶν τοιούτων κυμάτων ἐξαρτάται μόνον ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ὑπὸ τῆς παλιρροίας μετεωριζόμενα κύματα εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον διατρέχουσι τὴν ἀπόστασιν ταύτην.

Πρὸ 30 καὶ πλέον ἐτῶν ἀπεπερατώθη ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν τῶν θαυμασιωτάτων κτισμάτων τῶν νεωτέρων χρόνων, ἡ τετρακοσίων μέτρων μῆκος ἔχουσα γέφυρα μεταξὺ τῆς νήσου Arglesea καὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Οὐαλίας. Ἐν εἶδει τεραστίου σωλῆνος στηρίζεται ἐπὶ ὑψηλοτάτων στύλων ἡ περιφνημὸς αὕτη γέφυρα τῆς Βρεττανίας καὶ ἐπ' αὐτῆς κινεῖται καθ' ἑκάστην ἡ ἀτμοκίνητος ἀμαξοστοιχία. Ὁ γιγάντιος οὗτος σιδηροῦς ὄγκος προσηρμόσθη ἐν πρώτοις ἐπὶ τῆς ἀκτῆς εἰς τέσσαρα μέρη, εἶτα δὲ κατεβιβάσθη διαρκούσης τῆς ἀμπώτιδος διὰ καταλλήλων πακτώων, οἷτινες ἀρχομένης τῆς παλιρροίας ὑψώθησαν ἐπιπλέοντες μετὰ τοῦ βάρους των· κατόπιν οἱ σωλῆνες προσεδέθησαν εἰς ἰσχυρὰ καλώδια, δι' ὧν ἐσύρθησαν μέχρι τῶν στύλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστερεώθησαν τέλος δι' ὑδραυλικῶν μηχανῶν.

Τὸ σχέδιον τοῦ μεγάλου τούτου ἐπιχειρήματος ἔκαμεν ὁ διάσημος ἀγγλὸς μηχανικὸς Ῥοβέρτος Στέφενσον, ὃν κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας ἐβοήθησαν οἱ μηχανικοὶ Brunel καὶ Fairbrain. Ἄς ἀκούσωμεν δὲ τώρα πῶς αὐτὸς ὁ Στέφενσον διηγεῖται τὸ γεγονός.

„Ἀπο πρωίας κατ'ἔλθον εἰς τὴν ἀκτὴν, καὶ περὶ τὴν 2 μ. μ. ἀνέμενον τὴν παλίρροιαν· ὁ καιρὸς ἦτο θυελλώδης· ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ἤκουον τὸν κρότον τῶν εἰς τὴν ἀκτὴν θραυσμένων κυμάτων. Μακρὰν καὶ εἰς τὰς δύο ὄχθας ἔκαιον πυρὰ καὶ δάδες, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ὁποίων οἱ ἐργάται εἰργάζοντο καὶ τὴν νύκτα. Μέγα βάρος ἐπέεζε τὴν καρδίαν μου. Τότε ἡσθάνθη φoberὰν ἀπογοήτευσιν καὶ ἐκεῖ ὅπου

περὶ τῶν πάντων ἀμφέβαλλον ἤκουσα φωνὴν λέγουσάν μοι: „Ὅλα ἐν τάξει, ὅλα πηγαίνουν καλὰ! Καλὴ ἡμέρα!“ ἀνεγνώρισα τὸν Brunel, ὅστις εἶχε δώσει τὰς τελευταίας ὁδηγίας.

Ἦλθεν ἡ στιγμή καθ' ἣν ἤρχιζεν ἡ παλίρροια. Ἰστάμην ἐπὶ τοῦ σωλῆνος, ὅστις πρῶτος ἐπρόκειτο νὰ συρθῇ μετὰ τοῦ δύο ἑκατομμυρίων λιτρῶν βάρους του. Νεκρική σιγὴ ἐπικρατεῖ ἤδη εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας, πλήρεις ἐργατῶν, ἐτοιμῶν εἰς τὸ ἔργον των, καὶ ἀπείρων θεατῶν. Ἐβλεπον τὸν Fairbrain ὡς μικρὸν σημεῖον ἰστάμενον ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς Anglesea ἐπάνω εἰς τὸ ἰδικόν του παράπηγμα, κάτωθεν μου δὲ ἵστατο ὁ Brunel. — παντελὴς σιγὴ ἐπεκράτει, μόνον δὲ ἡ ἀνερχομένη θάλασσα ἐθορύβει περὶ τοὺς πάκτῶνας, εἰς τὰς πλευρὰς τῶν ὁποίων προσέκρουον τὰ κύματά της μετὰ ὁλονὲν ἐπιτεινομένης ἐντάσεως.

Τέλος καὶ ὁ θόρυβος οὗτος ἔπαυσε — βλέπω τὸ ὥρολόγιον καὶ τὰ ὕδατα· ἡ παλίρροια εἶχε φθάσει σχεδὸν εἰς τὸ ὕψος της τὸ ὀρισμένον, — ἀλλ' ὁ σιδηροῦς ὄγκος δὲν ἐκινεῖτο — ἡ καρδία μου ἐπλησίαζε νὰ διαρραγῇ· αἶφνης ὅμως ὑπὸ τοὺς πόδας μου αἰσθάνομαι νὰ τρίξωσιν ὅλοι ἐκεῖ-

νοὶ οἱ κολοσσιαῖοι σωλῆνες — ὁ παμμεγέθης σιδηροῦς ὄγκος ὑπεχώρησεν, ἐκινήθη, καὶ τὴν αὐτὴν στιγμὴν εἶδον νὰ φέρονται πρὸς ἡμᾶς τὰ παραπήγματα. Ἀκράτητοι ζητωκραυγαὶ ἐπλήρωσαν τὸν ἀέρα, οἱ ἐργάται μου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται — ὁ τεράστιος σωλὴν ἔπλεε πλέον!

Ἄνευ τινὸς ἀτυχήματος καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας, ὥσπερ μία μόνον θέλησις ἐκυβέρνησε ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀνδρας, μετ' ὅλην τὴν κακοκαιρίαν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ ρεύματος, ἔφθασεν ὁ σωλὴν μετὰ τῶν στύλων· αἰσθημα ἀνέκφραστον μεγαλείου καὶ σμικρότητος συγχρόνως ἡσθάνθη, ὅτε ἤκουσα τὸν κολοσσὸν τρίζοντα νὰ ἐπικάθηται ἀσφαλῶς ἐπὶ τῶν λιθίνων αὐτοῦ ἐρεισμάτων.“

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΔΩΔΕ. Ἐγεννήθη τῇ 1/13. Μαΐου 1840.

